

“Bèlgica és una nació fracassada”

Bart De Wever (Mortsel, Flandes, 1970), nacionalista flamenc, president de la Nova Aliança Flamenca (N-VA) i diputat del parlament de Flandes i del federal de Bèlgica, parla sobre l'escissió imminent de l'estat belga.

Des de les eleccions legislatives que es van dur a terme a Bèlgica fa gairebé sis mesos, tots els intents de formar un nou govern federal han fracassat. Hi ha dos grups que no s'avenen gens, que són irreconciliables: els socialistes, que van guanyar les eleccions a Valònia —la part francòfona del sud de Bèlgica—, i els nacionalistes conservadors flamencs, de la meitat nord, neerlandesa. La Nova Aliança Flamenca (N-VA) va obtenir la majoria dels escons parlamentaris. El cap d'aquest partit, Bart de Wever, 39 anys, llicenciat en història, vol dividir Bèlgica en dos estats.

—**Senyor De Wever, quant de temps doneu a Bèlgica?**

—No sóc cap revolucionari. El meu objectiu no és la fi immediata de Bèlgica. Tampoc no hi ha cap motiu. Bèlgica s'evaporarà sola algun dia. Ara els flamencs volem competències de justícia i de polítiques tributària i social. Creiem que la política exterior

està més ben resguardada en mans de la Unió Europea. Tanmateix, l'estat de Bèlgica no té futur a llarg termini: és massa menut per a les ambicions polítiques més grans i massa heterogeni per a competències menudes com les tributàries o socials.

—**Amb aquests mateixos arguments els bavaresos s'haurien d'haver separat de la República Federal d'Alemanya fa molt de temps.**

—No, Baviera forma part de la democràcia alemanya. Hom pot veure en la història alemanya com es va unir un país. A Bèlgica hom veu com se'n trenca un. Amb unes conseqüències fatals: el 2003, l'economista alemany Hans-Werner Sinn va afirmar que Alemanya era “el país més malalt d'Europa”. Les empreses n'emigraven o hi feien fallida i la càrrega fiscal dels ciutadans augmentava com més anava més. Avui, Alemanya torna a ser la locomotora d'Europa, i Bèlgica, després de querelles polítiques infinites, és el malalt.

—**Pretexteu arguments científics a fi d'incitar la segregació dels flamencs?**

—Ho repetiré, si fora possible de fer les reformes necessàries en el marc de l'estat belga, no m'hi oposaria. Però no és possible. Els valons, sobretot el partit més fort, els socialistes, veten totes les reformes. Per aquest motiu dic: “Bèlgica ja no funciona! Bèlgica és una nació fracassada.”

—**Voleu una nova balcanització mentre al vostre voltant es treballa en una Europa gran i unida?**

—L'avanç a Europa i sobretot la introducció de l'euro faciliten molt la separació. Abans creia que l'abolició del franc belga portaria a una catàstrofe econòmica. Actualment, totes dues regions de Bèlgica es mantindrien en l'euro.

—**Sempre s'ha dit que els últims signes de la unitat de Bèlgica són la cervesa, el futbol i la casa reial. Els flamencs i els valons tenen una cervesa pròpia, mentre que el futbol és**

“És un problema que el rei encara tinga un paper polític”

“No vull tenir res a veure amb els populistes de dretes”

de segona categoria i no serveix per a una identificació col·lectiva. Només queda el rei.

—Molta gent té una idea romàntica de la monarquia. Fins i tot a la França republicana la presidència mostra aires monàrquics. Tanmateix, la monarquia pertany a l'antic règim, pertany al passat. Per a mi, el rei no és important.

—Això no obstant, ell és qui sempre encarrega als polítics la formació d'un govern.

—És un problema que el rei encara tinga un paper polític. Quan hi ha una crisi, el rei es torna important, dirigeix la formació de govern. Per als flamencs això és un desavantatge, perquè el rei no pensa com nosaltres. Per als valons, en canvi, és un avantatge, perquè s'hi senten units. Nosaltres som partidaris de la república.

—**Mig any després de les eleccions legislatives, encara no hi ha cap govern. Ha fracassat el rei?**

—Aquesta és una pregunta molt perillosa, perquè a Bèlgica també llegeixen aquesta revista.

—**Sigueu honest.**

—Siga com siga, cada vegada és més difícil de formar un govern federal. Si entrem en un govern semblant, ens arisquem molt a perdre les eleccions. Ens han votat perquè proposem canvis radicals i perquè els votants confien que no cedirem després de sis mesos de negociacions.

—**Llavors només cal esperar noves eleccions. El ministre-president de la regió de Brussel·les, un socialista francòfon, afirma que seria la fi de Bèlgica.**

—És curiós que aquells que no volen la fi de Bèlgica en parlen tant.

—**Els opositors diuen que bloqueu les negociacions perquè es convoquen noves eleccions i pugueu aconseguir més vots.**

—Tenim una estratègia i no n'hem fet mai cap secret. Volem apropar a poc a poc Europa i Flandes. No volem cap revolució. En essència, sóc conservador, no m'agraden les aventures.

—**Per què haurien d'aprovar l'autonomia financera de Flandes, els valons? Una Flandes econòmicament forta els podria tancar l'aixeta dels diners en qualsevol moment, Valònia en dependria.**

—Demanem solidaritat, també financera. Si transferim diners a Valònia que siga en condicions normals. Els diners no han de ser cap gota a gota, com ara la droga per al ionqui.

—**En la història de Bèlgica, la situació no havia estat a la inversa? Abans molts flamencs trobaven feina al sud.**

—És cert que Valònia va ser forta durant el segle XIX i principi del XX, però no hi va haver mai una transferència

financera a Flandes. Només eren rics els empresaris que vivien a Brussel·les. Dir que van ser solidaris amb els flamencs i que ara que som rics ja no volem pagar seria falsejar la història.

—**Però, no us importen solament els diners?**

—És clar. També es tracta de la nostra identitat nacional i cultural. Afirmary això avui dia sembla que ja no és moda. L'expressió moderna és “ciutadà del món” i, si és possible, ric. En realitat, la immensa majoria té por de la globalització i es demana on és el seu lloc. Per a nosaltres no és diferent.

—**I ara oferiu una “identitat flamenca”?**

—Sí. Quan hom no percep una identitat social i cultural s'allunya dels partits democràtics i se'n va cap a aquells partits que difonen un nacionalisme malsà, en part racista. Llavors diuen coses com ara: “Estem amenaçats! Fora els estrangers! Fora les religions foranes!”

—**No és aquest, el vostre lema?**

—Nosaltres volem la integració dels estrangers, no pas l'expulsió. Tanmateix, aquesta integració hi falta. Si no resollem aquest problema, cada vegada més gent s'allunyarà cap al populisme com ara el de Geert Wilders o Jean-Marie Le Pen.

—**Molta gent considera que Bart De Wever és un “llop amb pell de xai”, que es presenta com una persona mansa, però mossega amb força així que pot.**

—Si tingueren raó i jo fora realment un polític d'extrema dreta disfressat, per què l'any 2003 no em vaig unir directament al Vlaams Blok?

—**Us referiu als separatistes flamencs d'extrema dreta.**

—L'any 2004 van obtenir gairebé una quarta part dels vots, un 24%. Eren realment la força més poderosa de Flandes. Jo hauria arribat de seguida al Parlament. En comptes d'això, vaig entrar en un partit que aleshores era molt menut.

—**Per què?**

—No vull tenir res a veure amb els populistes de dretes. Perjudiquen el moviment flamenc.

*Hans-Jürgen Schlamp
Christoph Schult*

Traducció de Blanca Juan

Vine a Gandia

Ara tens una raó més

Gandia, Premi Nacional de Comerç Urbà 2010

AJUNTAMENT DE GANDIA